

คำแนะนำเกี่ยวกับวัคซีนในผู้ป่วยโรคหืด



Vaccination

ความสำคัญของการป้องกันโรคติดเชื้อด้วยวัคซีน

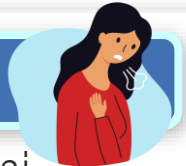
ในผู้ป่วยโรคหืด หากได้รับการติดเชื้อทางเดินหายใจ เช่น ไข้หวัดใหญ่, ไวรัส RSV (Respiratory Syncytial Virus) ทำให้เพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดหืดกำเริบ, การติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนล่าง, ปอดอักเสบ, หรือนำไปสู่การนอนโรงพยาบาลได้ ดังนั้นการป้องกันโรคติดเชื้อด้วยวัคซีนจึงมีความสำคัญในการลดความเสี่ยงให้ผู้ป่วยโรคหืดได้

วัยเด็ก วัยรุ่น



- วัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่
- วัคซีนนิวโมค็อกคัส
- วัคซีนโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่
- วัคซีนไอกรน

ผู้ใหญ่



- วัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่
- วัคซีน RSV (adjuvanted)
- วัคซีนนิวโมค็อกคัส
- วัคซีนไอกรน
- วัคซีนโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่
- วัคซีนป้องกันงูสวัด (อายุ 50 ปีขึ้นไป)



คำแนะนำในเกี่ยวกับวัคซีนในผู้ป่วยโรคหืด (ผู้ใหญ่)

ประโยชน์ของวัคซีน และคำแนะนำ

แนะนำให้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ปีละ 1 ครั้ง



วัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่

วัคซีน RSV



Adjuvanted-RSV vaccine ลดการติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างจากเชื้อไวรัสอาร์เอสวีในผู้ใหญ่อายุ 60 ปีขึ้นไป รวมทั้งผู้ป่วยที่อายุ 50 ปีขึ้นไปที่มีโรคร่วมอื่นๆ เช่น โรคหืด แนะนำให้ฉีดวัคซีน adjuvanted-RSV 1 โดส

แนะนำให้วัคซีนชนิด PCV 13 สายพันธุ์ หรือ PCV 15 สายพันธุ์ 1 โดส และตามด้วย PPSV 23 สายพันธุ์ 1 โดส (ห่างกันอย่างน้อย 1 ปี)



วัคซีนนิวโมค็อกคัส

วัคซีนโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่



แนะนำให้ฉีดวัคซีนโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่ เพิ่ม 1 โดส ในผู้ป่วยที่อายุมากกว่า 65 ปี โดยสามารถให้พร้อมกับวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่

การฉีดวัคซีนสามารถลดอาการที่รุนแรงของโรคหอบหืดได้
แนะนำให้ฉีดวัคซีน Tdap1 โดส ทุกๆ 10 ปี



วัคซีนไอกรน

วัคซีนป้องกันงูสวัด (อายุ 50 ปีขึ้นไป)



วัคซีนมี 2 ชนิด ได้แก่ วัคซีนชนิด Recombinant และวัคซีนชนิดเชื้อมีชีวิตอ่อนฤทธิ์ โดยประสิทธิภาพของวัคซีนชนิด Recombinant ในการป้องกันงูสวัดในกลุ่มผู้ป่วยโรคหืดที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป เท่ากับร้อยละ 88.8

*แนะนำให้วัคซีนชนิด Recombinant 2 โดส ในผู้ที่อายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป ห่าง 2-6 เดือน หรือวัคซีนชนิดเชื้อมีชีวิตอ่อนฤทธิ์ 1 โดส ในผู้ที่อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป